

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Pavla Kumprechta v právní věci žalobce: **P. M.**, nar. ..., bytem T. E. B. 1424, H. K., zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2e, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát města Hradec Králové**, se sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění :

Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou zdejšímu soudu dne 2. 11. 2016 se žalobce domáhal, aby bylo žalovanému uloženo vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. P/275/2014/OS1/Mich do 30 dnů od právní moci rozsudku.

V žalobě uvedl, že žalovaný dne 13. 3. 2014 vydal v tomto řízení příkaz, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a uložil žalobci pokutu ve výši 1. 500,- Kč. Příkaz byl doručen dne 14. 3. 2014 společnosti FLEET Control, s. r. o., o níž se žalovaný (dle žalobce mylně) domníval, že je zmocněncem žalobce v tomto řízení. Žalobci příkaz doručen nebyl.

Žalobce má za to, že toto doručení je neúčinné. Uvedenou společnost sice označil v podání ze dne 4. 2. 2014 za svého zmocněnce, ke vzniku zastoupení mezi

ním a touto společností coby zmocněncem, kterého si v uvedeném podání zvolil, nedošlo. Uvedená společnost totiž jeho plnou moc nikdy neakceptovala a to ani konkludentně, neboť ve správním řízení neprovedla žádný úkon, ze kterého by bylo možné usoudit, že plnou moc přijala.

Žalobci byla dne 1. 11. 2015 doručena Upomínka – vyrozumění o nedoplatku, ze které se dozvěděl o existenci příkazu, a dne 9. 11. 2015 podal v subjektivní lhůtě proti tomuto příkazu odpor. Dle názoru žalobce jde o včasné podaný odpor, neboť předchozí doručení příkazu zmocněnci žalobce bylo neúčinné, a žalovanému tak vznikla povinnost vydat ve věci rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů dle § 71 odst. 3 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Protože tak žalovaný neučinil, podal žalobce dne 18. 4. 2016 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu k nadřízenému orgánu žalovaného, Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, který však tuto žádost zamítl. Po vyčerpání prostředků stanovených k ochraně žalobce proti nečinnosti správního orgánu se tak žalobce domáhá ochrany soudní.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl svůj právní názor na žalobcem namítaný způsob doručování, které považoval za bezvadné. Doručení zmocněnci žalobce dne 14. 3. 2014 je účinné a příkaz nabyl právní moci dne 25. 3. 2014. Odpor podaný žalobcem dne 29. 12. 2015 byl tedy podán opožděně. Žalovaný tak dle svého mínění není v nečinnosti, proto navrhl žalobu zamítnout.

Při jednání soudu dne 5. 9. 2017 provedl krajský soud k návrhu žalobce důkaz listinami tvořícími přílohy žaloby, tedy přípisem žalobce ze dne 9. 11. 2015, upomínkou o nedoplatku, podacím lístkem ze dne 9. 11. 2015 a shora již citovanou žádostí žalobce ze dne 18. 4. 2016 o uplatnění opatření proti nečinnosti.

Krajský soud následně posoudil důvodnost žaloby v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu druhého s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a to z níže uvedených důvodů.

Ze správního spisu zjistil, že dne 14. 1. 2014 byl osobním automobilem, jehož provozovatelem je žalobce, spáchán přestupek, přičemž osobu řidiče se na místě nepodařilo zjistit. Žalovaný proto dne 27. 1. 2014 vyzval žalobce coby provozovatele vozidla k zaplacení určené částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu a současně jej poučil, že má právo namísto zaplacení určené částky písemně oznámit žalovanému totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku.

Žalobce v přípise ze dne 4. 2. 2014 sdělil žalovanému totožnost řidiče v době spáchání přestupku. V čl. III. tohoto podání současně uvedl, že v případě potřeby součinnosti bude žalovanému k dispozici, a pro případ, že by s ním jako provozovatelem vozidla bylo později zahájeno řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla, si ustanovuje pro celé toto řízení zmocněncem společnost FLEET Control, s. r. o., (s označením jejího IČ a sídla) ve smyslu § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu, „a to v plném rozsahu ke všem úkonům, včetně doručování písemností.“ Tuto listinu datovanou dnem 4. 2. 2014 žalobce vlastnoručně podepsal.

Žalovaný vydal dne 13. 3. 2014 úřední záznam o odložení přestupkové věci, neboť se mu nepodařilo zkontaktovat osobu označenou žalobcem za řidiče vozidla

v době spáchání přestupku. A taktéž příkaz, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, a uložil mu pokutu ve výši 1. 500,- Kč. Tento příkaz byl dne 14. 3. 2014 doručen společnosti FLEET Control, s. r. o. coby zmocněnci žalobce, dne 25. 3. 2014 nabyl právní moci a vykonatelným se stal dnem 10. 4. 2014.

Ze správního spisu dále plyne, že dne 30. 12. 2015 byl žalovanému doručen odpor žalobce ze dne 29. 12. 2015. Toto podání bylo žalovaným postoupeno Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje jakožto podnět k přezkumnému řízení ve smyslu § 94 správního řádu. Krajský úřad Královéhradeckého kraje po přezkoumání tohoto podnětu dospěl k závěru prezentovanému ve svém přípisu ze dne 19. 2. 2016, že k zahájení přezkumného řízení neshledal důvody. Dle jeho názoru byl příkaz ze dne 13. 3. 2014 doručen řádně v té době žalobcem označenému zmocněnci, odpor proti němu v zákonné lhůtě podán nebyl, a proto nabyl právní moci dne 25. 3. 2014. Odpor žalobce obsažený v podání ze dne 29. 12. 2015 tedy považoval za opožděně podaný.

Ve správním spise je dále založena žádost žalobce ze dne 18. 4. 2016 o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu. V ní mimo jiné uvedl, že mu společnost FLEET Control, s.r.o. na konci února roku 2014 sdělila, že ačkoliv se dohodli, že jej bude zastupovat, udělené zmocnění nepřijímá. Žalovaný této žádosti usnesením ze dne 17. 6. 2016, č. j. KUKHK-13678/DS/2016/SR, podle § 80 odst. 6 správního řádu nevyhověl, neboť zůstal na svých shora uvedených právních závěrech, v důsledku nichž konstatoval, že žalovaný v daném správním řízení nečinný není.

Pokud tedy jde o skutkový stav projednávané věci, krajský soud nepřehlédl, že mezi tvrzeními žalobce a obsahem správního spisu existuje jeden rozpor. Není pochyb o tom, že žalobci byla dne 1. 11. 2015 doručena Upomínka – vyrozumění o nedoplatku. Dle žalobce se teprve jejím doručením dozvěděl o existenci příkazu, a proto proti němu podal odpor přípisem ze dne 9. 11. 2015. Ten ve správním spise založen není, byl proveden coby důkaz při jednání soudu a z jeho obsahu lze dovodit, že jím žalobce skutečně podává proti předmětnému příkazu odpor. Z podacího lístku z téhož dne předloženého žalobcem je navíc zřejmé, že toho dne skutečně žalobce zasílal žalovanému písemnost. Ve správním spise je založeno pouze podání žalobce ze dne 29. 12. 2015 (doručené žalovanému dne 30. 12. 2015). Z jeho obsahu lze dovodit, že v mezidobí žalovaný zaslal žalobci kopii příkazu a že žalobce proti němu podává odpor s tím, že uvedl, „*přičemž se domnívám, že odpor jsem podal již dne 9. 11. 2015.*“

Proč není přípis žalobce ze dne 9. 11. 2015 ve správním spise založen, se objasnit nepodařilo, krajský soud však s ohledem na důkazy provedené při soudním jednání nemá pochyb o tom, že žalobce tento přípis žalovanému dne 9. 11. 2015 skutečně odeslal.

Uvedená nejasnost ohledně skutkového stavu věci však nemá na její právní posouzení žádný vliv. Níže uvedené právní závěry krajského soudu jsou totiž platné, ať už by žalobce podal odpor přípisem ze dne 9. 11. 2015 nebo až přípisem ze dne 29. 12. 2015.

Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti

nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Dle § 33 odst. 1 správního řádu si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí.

Pro posouzení věci je totiž podstatné zodpovězení právní otázky, zda příkaz žalovaného ze dne 13. 3. 2014 coby rozhodnutí ve věci samé skutečně nabyl právní moci dne 25. 3. 2014 poté, co byl doručen společnosti FLEET Control, s. r. o., a nebyl proti němu ve lhůtě 8 dnů podán odpor. Respektive, zda žalovaný postupoval správně, pokud na základě obsahu shora citovaného přípisu žalobce ze dne 4. 2. 2014 příkaz doručil jmenované společnosti jako jeho zmocněnci ve smyslu § 33 odst. 1 správního řádu, zda tedy lze toto doručení považovat za účinné.

Uvedenou problematikou se již v minulosti opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Za velmi příléhavé považuje krajský soud zejména právní závěry obsažené v jeho rozsudku ze dne 27. 11. 2014, č. j. 7 As 75/2014 – 27 (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu obsažená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz), z něhož krajský soud považuje za vhodné ocitovat následující:

„Správní řád v ust. § 33 odst. 1 umožňuje zastoupení účastníka správního řízení zvoleným zmocněncem na základě plné moci, kterou lze učinit buď v písemné formě, nebo může být udělena ústně do protokolu. Správní řád však již nestanoví povinnost, aby písemná plná moc byla správnímu orgánu předložena na listině nadepsané jako „plná moc“ obsahující jak zmocňující projev vůle zmocnitele, tak akceptační projev zmocněnce. Plná moc (nebo také průkaz plné moci) je jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna a dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem), a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva, ať již ústní nebo písemná. Ta má soukromoprávní povahu. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na rozsudek ze dne 22. 4. 2010, sp. zn. 21 Cdo 5429/2007, v němž Nejvyšší soud vyslovil závěr, že „[p]ři zastoupení na základě plné moci je třeba rozlišovat mezi dohodou o plné moci (zastoupení či zmocnění) na straně jedné a mezi samotnou plnou mocí na straně druhé. Dohoda o plné moci (zastoupení či zmocnění) je smlouva mezi zmocnitelem a zmocněncem, kterou se zmocněnec zavazuje zastupovat zmocnitele v dohodnutém rozsahu, popřípadě za dohodnutých podmínek; uzavřením této dohody vzniká právní vztah zastoupení mezi zmocnitelem a zmocněncem. Plná moc je jednostranný právní úkon zmocnitele, určený (adresovaný) třetí osobě (třetím osobám), v němž zmocnitel prohlašuje, že si zvolil zmocněnce, aby ho zastupoval v rozsahu uvedeném v této plné moci; plná moc z hlediska obsahu právního úkonu představuje osvědčení (průkaz) o zastoupení, vzniklém na základě dohody o plné moci (zastoupení či zmocnění).“

Nejvyšší správní soud pak v rozsudku ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 - 26, uvedl, že „[o]bsahem průkazu plné moci musí být konkrétní rozsah zmocnění (viz ust. § 33 odst. 2 správního řádu), uvedení osoby, která je k zastupování účastníka zmocněna, podpis zmocnitele a je také třeba, aby plná moc

obsahovala datum (není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním textu), aby bylo zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn úkony za zastoupeného činit.“ Veškeré tyto náležitosti také plná moc udělená dne 3. 5. 2012 účastníkem řízení zmocněnci Mgr. R. G. obsahuje. Výslovně je v ní uvedeno: „Věc: Sp.zn. S-SMOL/189039/2011/OARMV. V označené věci zmocňuji tímto advokáta Mgr. R. G., K. S. 34, K. F., aby mne v řízení zastupoval. Zmocnění tímto současně oznamuji správnímu orgánu. Žádám, aby dále bylo jednáno s mým zmocněncem shora označeným.“ Postačuje-li, aby bylo z obsahu průkazu plné moci jednoznačně zřetelné, co podatel míní, pak tím bylo v projednávané věci zjevně udělení plné moci účastníka řízení advokátu Mgr. R. G. Jedná se tedy o řádnou plnou moc, s jejímž předložením správní řád spojuje příslušné právní účinky (srov. zejména § 34 správního řádu). V této souvislosti lze poukázat i na závěr, který Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku ze dne 27. 7. 2005, č. j. 7 As 13/2005 - 62, když uvedl, že „[p]ři posuzování, jestli písemná plná moc nebo ústní prohlášení účastníka o udělení plné moci (do protokolu) mají potřebné náležitosti, je třeba vzít především v úvahu, zda spolehlivě prokazují oprávnění označeného zástupce jednat za účastníka řízení. V případě, že je možné bez pochybností takové oprávnění dovodit z obsahu plné moci, popřípadě z okolností, za kterých byla písemná plná moc soudu doručena nebo za kterých bylo učiněno ústní prohlášení, nemají případné vady plné moci za řízení význam.“

Uvedené právní závěry Nejvyššího správního soudu lze plně aplikovat i na projednávaný případ. V jejich světle krajský soud shledal, že čl. III. podání žalobce ze dne 4. 2. 2014 je plnou mocí (průkazem plné moci) udělenou společností FLEET Control, s. r. o. k zastupování žalobce v řízení o daném správním deliktu. Obsahuje totiž všechny požadované náležitosti plné moci. Z obsahu tohoto průkazu plné moci je jednoznačně zřetelné, kterému zmocněnci žalobce plnou moc uděluje, v jakém rozsahu a kterého správního řízení se zmocnění týká. Jedná se tak o řádnou plnou moc, s jejímž předložením správní řád spojuje příslušné právní účinky. Především lze zmínit ustanovení jeho § 34 odst. 2, podle něhož, s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci účastníka.

Žalovaný tak mohl bez pochybností z obsahu žalobcem předložené plné moci považovat oprávnění společnosti FLEET Control, s. r. o. jednat za žalobce za spolehlivě prokázané. Měl důvod se oprávněně domnívat, že se žalobce s označeným zmocněncem na svém zastoupení v daném správním řízení dohodl a že mezi nimi byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva, ať již ústní nebo písemná. Správní orgán totiž v řízení nezkoumá platnost dohody o zastoupení, pouze platnost plné moci.

Pokud tedy žalobce předložil žalovanému plnou moc, v níž označil osobu zmocněnce, která jej v předmětném řízení bude zastupovat, aniž by v tu dobu byla mezi ním a touto osobou uzavřena dohoda o plné moci, a následně zjistil, že k uzavření takové dohody nedošlo, měl o této skutečnosti správní orgán neprodleně informovat. Pokud by tak učinil (žalobce sám uvedl, že o této skutečnosti se dozvěděl již na konci února 2014), žalovaný by příkaz ze dne 13. 3. 2014 žalobcem označenému zmocněnci nezasílal, a pokud ano, pochybil by. Protože však tuto skutečnost žalobce žalovanému neoznámil, postupoval žalovaný zcela správně, pokud příkaz doručil zmocněnci žalobce označenému v plné moci ze dne 4. 2. 2014.

Informace o tom, že k uzavření dohody o plné moci vůbec nedošlo, případně že zanikla, nemá vůči správnímu orgánu právní účinky až do doby, než je mu tato informace oznámena.

Jak už krajský soud konstatoval, je nesporné, že žalobce o tom, že mezi ním a žalovaným k uzavření dohody o plné moci (v rozporu s obsahem plné moci ze dne 4. 2. 2014) nedošlo, žalovaného neinformoval. Důsledky z toho plynoucí tak jdou s ohledem na shora uvedené plně k jeho tíži.

Krajský soud proto uzavírá, že příkaz žalovaného ze dne 13. 3. 2014 byl dne 14. 3. 2014 řádně doručen označenému zmocněnci žalobce, a protože proti němu nebyl v zákonné lhůtě podán odpor, nabyl dne 25. 3. 2014 právní moci. V daném správním řízení o správním deliktu tedy bylo vydáno rozhodnutí ve věci samé, správní řízení je pravomocně ukončeno, a v důsledku toho nemůže být žalovaný nečinný.

Krajský soud tak musel žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 81 odst. 3 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 5. září 2017

JUDr. Jan Rustch, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
J. L.